

on sám vstoupil současně do firmy nejen jako prokurista, nýbrž i jako zástupce spolumajitele (svého otce). V důvodech pro rozsudkový výrok, jímž byl obžalovaný T. uznán vinným přečinem podle § 486 a) tr. zák. se uvádí, že řečený měl povinnost vésti řádně knihy jako společník firmy, a to vlastně jako jediný společník, který se mohl věnovati obchodu vzhledem k tomu, že druhou společnicí je Anna B-ová, žena 80letá. Nelze vyloučiti, že by nalézací soud byl nejen uložil stejnou povinnost dbáti o řádné vedení obchodních knih firmy i obžalovanému Františku B-ovi jako zástupci společnice firmy, nýbrž byl by ho po případě zároveň uznal vinným i přečinem podle § 486 čis. 1, 2 tr. zák., kdyby nebyl shora zmíněné údaje obžalovaného Františka B-e pominul; tedy i neúplnost jako důvod zmatku podle čis. 5 § 281 tr. ř. vytýká zmateční stížnost rozsudku právem. Bylo proto odůvodněné v těchto bodech zmateční stížnosti státního zastupitelství vyhověti. Nelze však přiznati oprávnění vývodům, jimiž napadá zmateční stížnost rozsudkový výrok, jímž byl z obžaloby pro přečin podle § 486 a) tr. zák. zproštěn obžalovaný Ludvík B. Celkovým smyslem svých vývodů snaží se vlastně zmateční stížnost dovoditi jen, že by bylo absurdním, by zodpovědnosti (za nedostatečné vedení knih) byla zprošťována síla, která účetnictví přímo obstarává, naproti tomu nenapadá zmateční stížnost rozsudkový závěr, podle něhož chybí, pokud jde o obžalovaného Ludvíka B-u, již sama základní náležitost skutkové podstaty řečeného přečinu, samostatné vedení podniku, t. j. věcí dlužníkůvých po rozumu druhého odstavce § 486 c) tr. zák. Vývody samy jeví se však bezpodstatnými i tehdy, bylo-li by na ně nazíráno jako na doličování námítky důvodu zmatečnosti podle čis. 9 a) § 281 tr. ř. Podmětem přečinu podle § 486 a) tr. zák. jest dlužník několika věřitelů. I tu má ovšem místo předpis § 486 c) tr. zák. odst. 2. Než řečené zákonné ustanovení o samostatném vedení věcí dlužníkůvých nevztahuje se, ani se nemůže vztahovati na osobu účetního jakožto pouhé podřízené síly námezdní, podrobené zásadně jen vůli a rozkazům dlužníka jakožto jejího službodárce (rozh. čis. 2123 sb. n. s.). Bylo proto zavrhnouti zmateční stížnost v tomto směru jako bezdůvodnou.

Čís. 3717.

Krádež uhlí složeného na nádraží spadá pod § 175 I b) tr. zák. jen, když krádež mohla míti vliv na bezpečnost železničního provozu.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1929, Zm I 459/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrusovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 13. května 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 175 I b) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje věcně důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 10 tr. ř., namítajíc, že jednání, jehož se stěžovatel dopustil podle skutkových zjištění rozsudku soudu první stolice, nezakládá skutkovou podstatu zločinu krádeže podle §§ 171, 175 I b) tr. zák., jež byla v něm shledána napadeným rozsudkem, nýbrž tvoří jen přestupek krádeže podle § 460 tr. zák., protože uhlí stěžovatelem na nádraží železničnímu eráru ukradené nebylo jím odcizeno ani z košů, v nichž bývá připraveno uhlí, určené k vytápění strojů, ani z uzamčené místnosti, ani z ohraženého místa. Námitka, že uhlí, o něž tu jde, nebylo odcizeno ani z uzamčené místnosti ani z ohraženého místa, je s hlediska § 175 I b) tr. zák. právně bezpodstatnou, poněvadž se ke skutkové podstatě zločinu krádeže podle §§ 171, 175 I b) tr. zák. nic takového nevyžaduje. Tvrzením, že uhlí nebylo odcizeno z košů, v nichž bývá připraveno uhlí určené k vytápění strojů, chce stížnost zřejmě vyjádřiti, že šlo o krádež, jež nemohla míti vliv na bezpečnost železničního provozu. S názorem stížnosti, že krádež uhlí složeného na nádraží spadá pod ustanovení § 175 I b) tr. zák. jen, když krádež mohla míti vliv na bezpečnost železničního provozu, jest souhlasiti. Ustanovení § 175 I b) tr. zák. jedná o krádežích předmětů v §§ 85 c) a 89 tr. zák. uvedených. V souzeném případě bylo tudíž řešiti otázku, lze-li uhlí stěžovatelem ukradené řaditi mezi předměty v § 85 c) tr. zák. jmenované. Slova »nebo vůbec za okolností zvlášť nebezpečných« ku konci tohoto ustanovení zákona nasvědčují tomu, že trestní zákon uvádí v § 85 c) druhy věcí před oněmi slovy tam označených jen jako příklady předmětů, jichž poškozování páše se za okolností zvlášť nebezpečných. Účelem věcí v § 85 c) tr. zák. uvedených je podle předpokladu zákona zřejmě zabezpečení provozu železnice, pokud se týče jiného z podniků a strojů tam označených proti nehodám, ke kterým může v takovém provozu bez těchto věcí dojíti. Zvýšená ochrana těchto věcí závisí tudíž na tom, že neporušený stav těchto věcí má význam pro bezpečnost provozu. I s hlediska § 175 I b) tr. zák. jest proto předměty sloužící k provozu železnic řaditi mezi věci v § 85 c) tr. zák. jmenované a jejich odnětí kvalifikovati za zločin krádeže jen, mohla-li krádež míti vliv na bezpečnost železničního provozu (rozh. čís. 4406 vid. úř. sb., čís. 2428 sb. n. s. a j.). Skutečností poukazujících k takové povaze uhlí stěžovatelem na nádraží železničnímu eráru ukradeného rozsudek nezjišťuje. Zjištění rozsudkové, že uhlí, o něž tu jde, bylo odcizeno z hromady uhlí u topírny složeného a k vytápění strojů určeného, nenahrazuje potřebné zjištění onoho podstatného znaku skutkové podstaty zločinu krádeže podle §§ 171, 175 I b) tr. zák.

Čís. 3718.

Uplatňuje-li obžalovaný ve formě »odporu«, že nebyl k hlavnímu přelíčení řádně obeslán, uplatňuje tím zmatek podle § 281 čís. 3 tr. ř.